11.6.72

לבורוב ואריה שלום רב

כן, הקניות היו קלות ארוכות וקשות והיינו אותנו בשפורה הטלפון שנפלאותיו הביאו לקרב אותנו, ולו רק לשש דקות, על פני כ- 14,000 ק"מ. זה היה מאוד מרגש ונדמה לי שגם אתה לאומת עם אנשים שבולטו, שישבו בחדרו של יוסף דגן, התרגשו. נכון שהדברים היו רגילים, ובמובן ניתן להבין יותר דברים מהחיים הרגילים, אך אין ספק הקלות כדי לדבר מעל בלתי אמצעי. יותר מכולם התרגשו הנכדים, ושמשתם (לאחר מיכון) רצו לדבר שוב ושוב. גם יוסף דגן ואורי אלמוגן, שבנותיהם משרתים בימים, רצו להוסיף משהו אך מסתבר שגיחה בת שש דקות פורחת "תנוק שניות" ועד שגם המשפחה הרבה ביקש כדי לא לתת זמן.

באשר לנו הרי שמשלחתנו - יפעת, רציה ואני כבר מצפים בכליון עיניים לחפש הגדול. יפעת מצפה לאמא שתחזור מן הלימודים ואם היא כבוית לבקר. רציה רוצה להתפרק מן המתח ולחזור לבלות בחיק משפחתה ואני עקוק לאנמה רבה ובאות לאמי שבוטלתי באמצע שנת הלימודים, ולאמא הבנה כלשהי, למשימה קשה ביותר שנטלה ממני כל זמן פנוי ולא אחת גם את הזמן שלו ציפתה רציה בשקדה מתל-אביב הביתה. נקלעתי למבוי סתום כשמצד אחד רציתי לתת לאמא את חלקי כלפי הבקיבוץ ומאידך רציתי לתת לרציה הרגשה שמלוי התפקיד לא יפול על חשבון הזמן שאני מקדיש למשפחה. ובכן אנו מצפים לחפש ובוא אמנם מתקרב

מה נעשה בחפשך באופן כללי שלח ונטיל (כן, יש לי הסכמות לטיול) ונבלה קצת בתל-אביב (שמושתנו), וכמובן נתבונן לשלב הלימודים הבאה. החלטנו שרציה תשה הפסקה מלימודיה בשנה הבאה ואולי כדי שתוכל לראות ולהכיר את חיי היום יום של בית-השקה ולא רק כסטודנטית חפשית ואולי נוכל להחליט ביחד קלות על עתידנו. בינתיים המצב הוא שרציה בשלה רק לסוף השבוע ואמנם לה ההיכרות הראשונה והיומיומית שקושרת אדם למקום מסוים. נדמה לי שרציה הגיעה כבר למצב שתוכל להמשיך בלימודיה גם לאחר הפסקה של שנה, מה עוד שפעילותה הספרותית פרצה את המעגל הדני, ויצאה (למידה בלתי מבוטלת) לחרחה הבאה. כך גם הוא הרצון להוצאת ספר מגל רציה בהוצאת הקיבוץ המאוחד (לשם כך היא צריכה לחבוק עוד סיפור או שניים כדי להשלים קצת את הכמות).

בנוגע לחבלותי בשנה הבאה הרי שפרט לרצוני להיות עוד הוראה חלקי באוניברסיטה אמשיך ללמוד בבית-השקה. ועדה הבינלאומית הבינה שאני אהיה מחוץ לבית ואולי עצה תקבל את בתה כי שאני מלמד כאן. נימוקי הועדה היו שניים: ראשית, התקשרותה חסרת הפשרות של עצה לכך שלא תלמד בארץ גבוהה, ושנית, קשיים שהתעוררו בינה ובין יונית תוך כדי ההוראה בשנה המונה ואשר לדעת מומחים למיניהם, גם מרכאות וקלי מרכאות, רצוי להפסיק בשל כך את הוראתי בבתה כ.

אני עצמי לא מרגיש שהתקשיתי כל כך חזק אל כל הבתה עד כדי כך שלא אוכל להפרד מהם אלא כי נדמה לי שכם היתה לי ההרגשה להתקשר אל הבתה. בתשר לבתה נדמה לי